

ת"פ 32221/06 - מדינת ישראל נגד דותן כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32221-06-18 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
דותן כהן
הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם מואשם בכתב האישום בביצוע שתי עבירות של החזקת אגרוף או סכין שלא למטרות שרhot, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לטענת המאשימה בתאריך 20.9.2017 בסמוך לשעה 23:41 ברחוב הנביים בירושלים נתפס הנאשם כשברכבו הואמחזיק סכין ואגרוף. הסכין והאגروف נמצאו בתיקו של הנאשם. המאשימה סוברת שלא עליה בידי הנאשם להוכיח שהוחזקו שם למטרה כשרה.

סעיף 186 (א) לחוק העונשין קובע כי:
"המחזיק אגרוף או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דין
- מאסר חמיש שנים".

הנאשם טוען שהחימוש שנערך ברכבו נעשה שלא כדין, ולכן יש לפסול את הריאות שהושגו מכוכחו, בהן הסכין והאגروف נמצאו בתיקו ובשל כך יש לזכותו מן העבירה בה הוא מואשם.

כמו כן, הוא טוען שאף אם יוחלט לקבל את הריאות שהושגו מכוכחו הרי שבעת האירוע הוא לא ידע כלל שהסכין והאגروف מצויים בתיקו, שכן הם נשכחו באחד היכיסים בתיק לפני חודשים רבים, ובעת האירוע הוא לא זכר את הימצאותם שם ובוודאי לא הייתה לו כל כוונה לעשות בהם שימוש פסול.

במקרה דנן מתעוררויות שתי מחלוקת עיקריות אותן علينا לברר:

המחלוקה הראשונה, האם החיטוף נערך שלא כחוק, ואם אכן כך הדבר האם יש מקום לפסול את הריאות שננתפסו

עמוד 1

המחליקת השנייה, האם עלה בידי הנאשם להפריך את החזקה הקבוע בסעיף 186(א) לחוק העונשין ולשכנע כי החזיק בכלים וב███ן למטרה כשרה.

חוקיות החיפוש:

תחילה נבחן את חוקיות החיפוש שנערך ברכבו של הנאשם, וקבילות הראות שהתקבלו מכוחו.

חיפוש ללא צו יכול להתבצע רק בהתאם להוראות החוק. הוראת החוק הדנה בבדיקה חוקיתו של חיפוש ברכב מצויה בסעיף 71(א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשנ"ו-1996 (להלן: "החסד" פ' (אכיפה - מעצרם") הקובלע כי:

"היא לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעצר וסביר כי יש צורך לבצע חיפוש ברכי רכב כדי לאתרא את מבצע העבירה או את קורבנה או כדי לאתרא ראייה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות לעכב את כלי הרכב ולערוך את החיפוש כאמור".

מההוראת הסעיף עולה כי שוטר רשאי לבצע חיפוש ברכי רכב, גם ללא צו, אם יש לויסודסביר לחשד שבוצעה "UBEIRAH BAT MEATZER" ושישצורך לבצע חיפוש ברכב אוקורבנה אוכדיל את ראייה הקשורה בעבירה.

סעיף 23(א)(7) לחסד"פ (אכיפה-מעצרם) מגדר "UBEIRAH BAT MEATZER" כל עבירה למעט חטא. כלומר, די בחשד לעבירה מסווג עווון על מנת לגבות עילת חיפוש ברכב.

מן הפסיקת עולה המבחן לקיומו של "חשד סביר" הנדרש כבסיס לביצוע חיפוש הוא מבחן אובייקטיבי.

cut עליינו לבדוק האם היה בנסיבות שעמדו בפני השוטרים במקורה דין כדי להצביע על "חשד סביר" שיש בו כדי להוכיח את החיפוש שנערך, ללא צו, ברכבו של הנאשם.

הפסק ברכיאל היה בעת האירוע ראש משמרת סיור לב הבירה, והוא יחד עם שוטר נוסף ערך את החיפוש ברכבו של הנאשם. במהלך עדותו בבית המשפט העיד ברכיאל כי אינו זכר את האירוע וביקש להסתמך על האמור בדי"ח הפעולה שערך במהלך האירוע. כך עלה מדבריו:

"אני לא זכר את האירוע. ומה שקרה בדי"ח הפעולה זה מה שהוא" (עמ' 5-6 לפרטוקול מיום 18.3.2019).

לאור זאת הוגש דוי"ח החיפוש שערך הפסק ברכיאל בעת האירוע (מסומן ת/1) כראייה במסגרת כלל הקפתת הזיכרון. נסיבות החיפוש העולות מדו"ח פועלה שערך ברכיאל ביום 12.2.2007 הן:

"במהלך המשמרות סיור בלבד עם השוטר חנוך גנסר ... נסענו ברחוב הנביים לכיוון רחוב נתן שטרואס והבחננתי בצומת...בנהג מונית שעמד ראשון בرمזור האדום ומACHINE רכב לבן מסוג טויזטה והבחננתי בנהג מונית עומדת ררכבו סמוך לחalon הנהג של רכב הטויזטה ושמעתית צעקות. ראייתי את נהג המונית צעק על נהג רכב הטויזטה ואמר לו אין אתה נהג אתה מסכן את כולם. ....הוא מסר לי שהרכב החשוד נסע אחריו זמן

מה תוק כדין שהוא מנסה לחזור אליו לא מפסיק לצפור לו ונצמד אליו בצורה חריגה כשהם הגיעו לרמזור הוא יצא מהמונית להבין מי נוהג במוניות והחשוד החל לאיים עליו. ניגשתי לחשוד...אצין שהוא לו ריח חזק של אלכוהול מפיו...אצין כי במהלך כל התשאול החשוד לא ענה לי תשיבות בצורה ברורה תוק כדין שהוא לא שומר איתי על קשר עין כלל. ניגשתי לרכב בעזרת הפנס האישית האורתי לתוך חלון הנהג היה פתוח והבחןתי שהרכב היה מבולגן מאוד ובקבוקי אלכוהול בעלי תcolaה נמצאים ברכב. ניגשתי שוב לחשוד והוא בידו תיק צד שאלתי אותו למי שייר הרכב והוא אמר שהרכב בבעלותו....שאלתי את החשוד אם הוא מחזיק בדבר לא חוקי כגון כלי תקיפה והוא מסר שלא. הודיעתי לו שאני רוצה לעורן עליו חיפוש והוא רשאי לסרב וזה לא יהווה גנדוי עילה בבית המשפט והוא לא סירב....בתיקו האישית שהוא עליו נמצא אגרופן ברזל במצב שחור. שוקר במצב שחור. תריסים פלפל וסכך מתפרקת במצב שחור ולהלהב במצב סף. עוד נמצא בתיקו חומר החשוד כסם ועל השקיית רשות 10 גרם. את החומר החשוד כסם הכנסתי לכיס המכנס השמאלי שלו לאחר שוויידתי שהוא ריק מתוכן. כמו כן החשוד הציג בפני מסמך רפואי המראה שמוטר לו להוכיח את החומר החשוד כסם...שאלתי את החשוד למה הוא מחזיקוכל תקיפה הוא אמר לי בוגל שהוא גור בשערי תקווה...הודיעתי לחשוד שהוא מעוכב בחשד להחזקת כל תקיפה...".

מדו"ח הפעולה עולה שעילות החיפוש העיקריות עליו נשלע הפקח ברכיאל היו ריח האלכוהול שנדרף, לטענתו, מן הנאשם. וכן, בקבוקי אלכוהול בעלי תcolaה שראתה ברכב לאחר שהair לטור החלון עם פנס.

נראה כי במקרה דנן בנסיבות שבahn יש חשש שאדם היושב בכסא הנהג ונוהג הינו שכור או, לפחות השפעת האלכוהול בשל ריח הנדרף ממנו, יחד עם הימצאותם של בקבוקי אלכוהול בעלי תcolaה ברכב. כמשמעותיים לכך את התאונה שארעה ואת שעת הלילה המאוחרת נתן לומר כי קיימ "יסוד סביר לחשד" שהנאשם עבר עבירה של נהגה תחת השפעת האלכוהול, וחשד זה הוא חישד אובייקטיבי העומד במחן מסקנותיו של "השוטר הסביר". חיפוש כאמור יכול, על פניו להיערך ללא צו ולא נדרש לו הסכמת החשוד.

על פי דו"ח הפעולה שערך ברכיאל מיד כשהחל הנאשם לדבר עמו הריח ריח של אלכוהול ובהמשך הבחן ברכב גם בקבוקי האלכוהול. נסיבות אלה ייחד עם נסיבות המקום והזמן gibשו חישד סביר ל"עבירה בת מעצר", כפי שנדרש על פי החוק. זאת, בגין נהיגה בשכרות, למשל, וכן די בחשד לעבירה זו על מנת לגבות עילת חיפוש ברכב, שכן נהגה בשכרות הינה "עבירה בת מעצר".

יתר על כן, גם אם השוטר אינו שוטר תנוועה הרי שברור ששוטר אינו נדרש להתעלם מעבירה המתבצעת בפניו גם אם אינה במסגרת התחום הצר של התמחותו. ובעניין זה נDIGISH שהשאלה שנבחנת כאן אינה אם אמן ביצע הנאשם עבירה של נהיגה בשכרות אלא שאלת קיומו של "יסוד הסביר לחשד" בגין התאפשר החיפוש ברכב לכתיהלה.

אכן, לאחר שעוכב הנאשם במקום האירוע ונלקח לוחנת המשטרה לא נערך לו בדיקת אלכוהול ולא הוכח שהוא שיכור וביצע עבירה של נהיגה בשכרות. לאור זאת אין כմון מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, עניין שלא הועלה כלל בסעיף העבירה בכתב האישום. יחד עם זאת, אין בכך כדי להשיע על שאלת קיומו של "יסוד סביר לחשד", אשר התקיים בעת האירוע וביבש את עילת החיפוש ברכב.

נדגיש בעניין זה שכאר מtauור אצל שוטר "יסוד סביר לחשד" לביצוע עבירה מצדיקה את החיפוש ברכב או על גופו הנאשם, הרי שימושה עילת חיפוש די בה כדי להתייר את החיפוש על פי חוק, גם אם בסופו יום החיפוש הוביל לתפיסת חפים המורה על ביצוע עבירה אחרת מזו שבגינה נערכ הchiposh מלכתחילה.

מעבר לנדרש אצין, שאף אם מסקנת בית המשפט הייתה שהחיפוש במקורה אכן נערך שלא כדין אין פירוש הדבר שיש לפסול את הריאות שהושגו בחיפוש באופן גורף. בית המשפט מסור שיקול דעת אם להורות על פסילתן של ראיות שהושגו שלא כדין. מן האמור בפסקה עולה שבבוא בית המשפט להחלט בשאלת פסילתן של ראיות שהושגו שלא כדין - עליו לאזן בין שלוש סוגי שיקולים. הראשון - חומרתה ובופיה של אי ה חוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הריאות; השני - מידת ההשפעה של האמצעי הפסול בו נעשה שימוש על הריאות שהושגו והשלישי ההשפעה שתהא לפסילת הריאות על האינטראס הציורוישיות החוק יפעלו באופן אמין ומדויק, המלחמה בפשע והגנה על שלום הציבור, כישר להביא בחשבון את המחיר החברתי הקיים בפסקת הריאות אל מול התועלת החברתית שתצמץ מהראיות שהושגו (זאת כפי שנקבע בرع"פ 10141 בנ' חיים נ' מדינת ישראל).

במאמר מוסגר ATIICHIS גם לעניין "שרשרת הריאות" אותה העלה ב"כ הנאשם בסיכון".

בדוח הפעולה (מסומן ת/1) שערר הפקח ברכיאל הוא מצין שבתום החיפוש ברכב לקח את הסכין והאגוף והכנסם לשקיות אותה סימן במספר:

"...כל התקיפה מסווג סכין, אגרוף, שוקר ותריסס גז פלפל הכנסתי לשקיית סימון מס' 0395834 T וסימנתי אותה כМОצה מס' 2 והעברתי אותן להמשך טיפול קיירות לב הבירה...".

המשך הטיפול בריאות שנתפסו בחיפוש נעשה על ידי החקור ניר אברהם, שבעת האירוע היה החקור פשעים בתחנת המשטרה לב הבירה. בחקירהו של הנאשם במשטרה מציג החקור את הריאות שנתפסו בפניו הנאשם (מסומנת ת/2):

"ה.ח: אני מציג לך את כל התקיפה אשר נמצא ברשותו, שוקר בצבע שחור, סכין מתקפלת בצבע שחור, אגרוף בצבע שחור ומיכל גז פלפל, אשר הוכנסו לשקיית מז"פ שמספרה 0395834 T...".

שאלת: כל מה שאתה רואה בשקיית שלך?

תשובה: כן

שאלת: נתפס אצלך

תשובה: כן

החוקר אברהם העיד במהלך דיון ההוכחות שנערך באשר לאות הטיפול בריאות:

"ת. אגרוף, סכין או אולר. קיבלתי אותן בתוך שקיית מז"פ.

ש. אוטומה

ת. חושב שכן.

ש. איך נדע אם פותחים רוכסן אם יש משה בתיק. למי מסרת את מה שתפסת.

ת. לדעתי הוכנס לכסת מוצגים.

...

ש. למי מסרת

ת. כסת מוצגים בוחנה

ש. רשם המוצגים

...

ש. קיבלת אותה מהשוטר פתוחה או סגורה

ת. אוטומה

ש. קראעת אותה

ת. לא חשוב...לענין דעתך מהזיכרון הייתה סגורה.

ש. הצגת לו את השקית בלי לפתח ושמת בכסת.

ת. חשוב שכך.

...

ש. אני מציג לך שתי תמונות שתיהן צולמו על ידי טלי ב 17.9.18. ישנה ימים אחרי שאתה שמת אותם בכסת.

ת. כן

...

ש. אין לך שום מושג מאיפה טלי לקחה את החפצים ולאן החזירה ומה עשתה איתם.

ת. למי טוב ידעתם מוצאים מוצגים רשמו והם אצל הרשם."

(עמ' 14-16 לפרטוקול מיום 18.9.2019).

במה שר מבהיר אברהמי לאיזה כסת הוכנסו הראיות שנתפסו:

עמוד 5

"ש. חברי דבר על כספת להבהיר - ספר לאיזה כספת הכנסת את כל התקיפה?

ת. זו כספת שמצוגת בחדר החקירה מבנה מסוים בלב הבירה וזה לא כספת שכוללת את כלל המוצגים בתמונה. הנישה לאוטו חדר מוצגים היא אך ורק של רשם המוצגים בתמונה. הכספת שאני מדבר עליה היא כספת מטר על מטר, שמיועדת לדברים האלה שברגע שתוופים מוצגים בשעה שאין רשם, כמו נניח בשבות, חיים, לילות, מפניהם את זה לשם זה נשמר שם. אחרי זה זה עובר לרשם".

(עמ' 17 לפרוטוקול הדיון מיום 18.9.2019).

הסיכון והאגרוף צולמו על ידי החקירת טליה הריס ביום 18.9.2017 וצילום מוצג בתיק (מוסמנת נ/1 ו-נ/2).

לאור האמור לא נראה כי קיים פגם בשרשורת הראיות שהוצגה, ובטע לא פגם כזה העולה כדי הצורך בפסילתן.

בחינת התקיימותו של סעיף 186(א) לחוק העונשין:

כעת علينا לבחון האם בידי הנאשם להפריך את החזקה הקבוע בסעיף 186(א) לחוק העונשין ולשכנע כי החזק בכלים וב██ן למטרה כשרה.

העבירה הקבועה בסעיף 186(א) לחוק העונשין הינה עבירה התנהגוית, שאינה דורשת תוצאה.

היסוד העובדתי שבבעירה כולל שני חלקים

הראשון - מעשה "החזקאה" של "██ן" או "אגרוף".

██ן על פי החוק מוגדרת בסעיף 184 לחוק העונשין לפיו: "██ן" - כל בעל להב או כל אחר שסוגל לדקוך או לחותר. מן תומנת הסיכון שצולמה על ידי החקירה טליה הריס (מוסמנת נ/1) עליה נכתב בכתב ידה של החקירה "██ן מתקבעת", זאת בסמוך לסריג מידה עולה שהסיכון שנטפסה בתיקו של הנאשם עולה על הגדרת "██ן" לפי החוק.

והשני - שהחזקאה נעשתה "מחוץ לתחום ביתו או חצירו" של הנאשם.

במקרה דנן אין חולק כי הנאשם נתפס כשבתיקו היו מצוים סיכון ואגרוף. הסיכון והאגרוף נמצאו ברכבו של הנאשם כשהוא נסע לכיוון ירושלים, אך שודאי לא היה זה "בבתו או חצירו" של הנאשם.

היסוד הנפשי של העבירה הינו מחשבה פלילתית רגילה, כפי שהוגדר בסעיף 20(א) לחוק העונשין. ככלומר נדרש מודיעות של הנאשם לטיב המעשה ולקיים הנטיות, ללא כל דרישת נוספת. בעניין זה גם עצימת עין עונה על הגדרת ה"מודעות" הנדרשת.

ה הנאשם טען במהלך עדותו בבית המשפט כי הסיכון והאגרוף היו בתוך התקיק אולם הוא כלל לאזכיר את הימצאותם שם. התקיק שנשא עמו היה תיק בעל ריצ'רים והוא לא טרח לרוקנו לחלוון לפני שהכניס לתוכו את בגדי וחפצי. לאור האמור, לטענותו, הוא לא היה מודע כלל להימצאות הסיכון והאגרוף שם ולבסוף לא התקיימה המחשבה הפלילתית הנדרשת.

לביצוע העבירה.

כך עולה מן העדות שמסר הנאשם בבית המשפט:

"החפצים היו בתוך תיק מלפנים. עברתי כמה דירות באותו זמן, זה היה בתוך התיק שלי ולא ידעתם שהם שם בכלל. ידעתם שאני צריך תיק ולקחתו אותו. השוטר שאל אותי מה בתיק ולא ידעתם שהתקיק שם ואחריו שפתח את זה ראייתי שהדברים שם. לא ידעתם שהדברים בתוך התיק."

ש. מה עוד היה בתוך התיק

ת. כל מיני דברים שלי, בגדים של

ש. לצערנו התקיק איננו. תאר איך נראה התקיק.

ת. צ'ימידן צזה, עם רוכסן ארוך...היו לו ריצ'רים עם ריצ'רץ' ראשי במאצע".

(עמ' 18-19 לפרטוקול הדיון מיום 18.9.2019).

הנאשם ממשיר ומעיד בעניין זה:

"...זה גם לא היה אישית שלי, שמתי דברים מהבית בזמןנו... וכשהם היו בתיק כבר, יצא שותפו אותם השוטרים. מכל התקופה לא ידעתם ולא זכרתי."

ש. ביהם"ש. דברים שלא שייכים לך שמת בתיק? אתה שומר דברים מהבוידים?

ת. יש לי אחיכים ונמצאים בזמןנו אספטוי...דברים מכל הבית שהייתי בו, שלא הגיעו זהה.

ש. אז יכול להיות שהוא סיכון של אחיך?

ת. או של אחיך שלי. אם זה נתפס אצל, אמרתי לשוטרים שם זה נמצא אצל זה שלו.

ש. כשותפו אותו השוטרים מצאו אצלך בתיק סיכון נכון?

ת. כן.

ש. אגרופן?

ת. כן.

ש. שוקר חמלי?

ת. כן.

ש. וגץ פלפל

ת. כן"

(עמ' 20 לפרטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

"ש. איז הוצאתה את התיק שלך מאיפה

ת. מהבזיזם

ש. רוקנת אותו קודם

ת. לא

ש. הוא היה ריק?

ת. לא. אבל היה מספיק מקום שאשים בו דברים. באמת ובתמים היה כך. היו לי גם עוד הרבה תיקים ברכב חוץ מזה.

...

ש. תאשר לי שאתה אישרת שבתיק שברכב שלך היה לך אגרופן וגץ מדמייע. אמרת את זה לשוטר.

ת. אחרי שהם הוציאו והראו לי.

ש. בתיק היה גם סכין וגם שוקר.

ת. כן. לא הכחשתי כלום לא סיפורתי סיפורים".

(עמ' 24 לפרטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

לענין המועד בו הושמו הסכין והאגרופן בתיק העיד הנאשם כי:

"ש. .... מתי הייתה הפעם האخונה אם נשים בצד האירוע הזה, שראית בעין את האגרופן והסכין ומה שנמצא.

ת. שנים שניים..."

(עמ' 26 לפרטוקול הדיון מיום 18.9.2019)

נוסיף לענין זה שכבר בהודעתו של הנאשם במשטרת מיום 13.9.2017 אשר נגבהה על ידי רס"ר ניר אברהם (מסומנת

ת/2) הוא הודה בהימצאים של הסcin והאגروفן בתיקו:

"שאלה: מה החזקת ברכב שלך בתוקן?"

תשובה: היה לי אגروفן וגם מדמייע....שנמצאים המונ זמן בתיק ואני לא זוכר מהם וחלק מהගראס הרפואי
שאני מקבל באישור.

שאלה: איזה עוד כלי תקיפה היו לך ברכב

תשובה: היה לי גם סcin ושוקר. הם נמצאים לי באותו הזמן ואני לא זוכר מהם שם פשוט.

...

שאלה: איפה החזקת את האגروفן

תשובה: בתיק

שאלה: את הסcin?

תשובה: גם בתיק

שאלה: את השוקר?

תשובה: באותו אני לא ידוע מאיפה.

...

שאלה: לך השוקר שתפסו השוטרים?

תשובה: כן

שאלה: איפה מצאו השוטרים את בקבוק הגז?

תשובה: בתיק שלי

שאלה: למה אתה מחזיק כלי תקיפה בתיק שלך?

תשובה: זה המונ שנים בתיק שלי. עוד מתכופה שהייתי חי בבית שימוש ושבחתי שזה שם.

...

ה.ח: אני מציג לנ"ל את כלי התקיפה אשר נמצאו ברשותו, שוקר בצבע שחור, סcin מתקפלת בצבע שחור,
אגروفן בצבע שחור ומיכל גז פלפל, אשר הוכנסו לשקית מז"פ שמספרה 0395834 T03...

שאלה: כל מה שאתה רואה בשקיית שלך?

תשובה: כן

שאלה: נתפס אצלך

תשובה: כן

...

שאלה: אתה יודע שאסור לך להחזיק כלי תקופה כפי שהם מצויים ברשותך

תשובה: כן, אבל לא זכרתי שם נמצאים אצלך.

...

שאלה: متى בפעם الأخيرة פתחת את התקיק שלך?

תשובה: לפחות שנה... יש לי המון תיקים ולא השתמשתי בתיק הזה תקופה ולא זכרתי שהדברים האלה נשארו שם.

...

לא התכוונתי לעשות שום דבר בזדון עם הדברים שנפתחו. פשוט שכחתי מהם נמצאים בתיק. מה שקרה זה שהנוגג מונית נכנס בי.... ואז המשטרה עצרו אותו ומצאו עליו את הדברים האלה...."

גם מן העדות שמסר הנאשם בפני בית המשפט וגם מהודעתו במשטרתינו למדים שהוא אכן שהכניס את הסכין והאגروفן לתוך התקיק. אף אם קיבל את טענתו הנאשם כי הוא שכח את דבר הימצאותם של הסכין והאגروفן בתיק, וכי לא רוקן את התקיק בטרם הכנס לתוכו את בגדיו, הרי לצורך רמת ה"מודעות" הנדרשת לביצוע היסוד הנפשי של העבירה הקבועה בסעיף 186(א) לחוק העונשין מספיקה "עצימת עינויים". במקרה דנן עצם הכנסה של חפצים מסוכנים אלו לתיק, ואי ריקונו כשיודע שהושמו בו בעבר סכין ואגروفן לאחסן מהוות "עצימת עינויים" ולכן מתוקים כאן היסוד הנפשי הנדרש על פי החוק לצורך התגבשותה של העבירה.

עוד אוסיף כי סכין ואגروفן הינם חפצים מתקיימים בעלי משקל ונוכחות ולכן סיכוי לא קטן שאדם המפשפש בתיק וממלא אותו יחוש בהם בתוכו, על אף העובדה כי הם בסיס סגור. עניין נוסף המקשה אף הוא על קבלת גרסתו של הנאשם ששבচ্ছ লালুটিন মাহিমাতৃত্ব করেন।

לאור האמור, אני סובב כי במקרה דנן התקיק יומו כל יסודות העבירה, הן במישור היסוד העובדתי והן במישור היסוד הנפשי.

הוראת סעיף 186(א) לחוק העונשין מוסיפה לעבירה הקבועה בה גם טענת הגנה אפשרית לנואשם, לפיה החזקת הסכין או האగروفן נעשו "**למטרה כשרה**". נטל ההוכחה של טענת הגנה זו מוטל על הנאשם, ועלוי להוכיחה במידה של

עמידה במאזן ההסתברויות.

בעניין זה טען הנאשם במהלך דיון הרכחות כי הסיבה לכך שהכנים אגרופן וסכוין לתוכה תיק הייתה הרצון לשמרם עליהם מפני אחיניו שבאו לדירתו. בהודעתו במשפטה מסר גרסה אחרת לפיה שכח אותם בטיק עוד מתקופת מגוריו בביתו של שמש. אולם אין ב"שכחה" להוות טענת הגנה מספקת כנדרש על פי החוק כדי להוות "מטרה כשרה" להחזקת הסיכון והאגרופן בטיק. לאור זאת הנאשם לא עמד בנטול להוכיח הנדרש להוכיח טענת הגנה הקבועה בחוק. בפרט כשಗרטסו לקיומה של "מטרה כשרה" להחזקת הסיכון והאגרופן הייתה אמרה כללית שלא נתמכה בראייה כלשהי. לאור האמור אני סובב שהמאמישה עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח את התקיימותם של יסודות העבירה, מעבר לספק סביר, והנ帀ם לא עמד בנטול המוטל עליו בעניין טענת הגנה האפשרית של החזקת הסיכון למטרה כשרה.

אשר על כן הנני מרשים את הנאשם בשתי העבירות המียวחות לו בכתב האישום לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"א חשוון תש"פ, 19 נובמבר 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד יהונתן יודיז, הנאשם וב"כ עו"ד אסף גולן.